

66

UCHWAŁA Nr 65 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 kwietnia 1975 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Budowniczy Huty Katowice”.

W celu uznania zasług i szczególnego wkładu pracy przy budowie Huty Katowice Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Budowniczy Huty Katowice”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. Odznaka jest zaszczytnym, honorowym wyróżnieniem i może być nadawana osobom zatrudnionym przy budowie Huty Katowice, które szczególnie zasłużyły się aktywnym udziałem w tej budowie, oraz innym osobom wybitnie zasłużonym przy budowie Huty.

§ 3. Odznakę nadaje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania wyróżnionego na dodatkową karę pozbawienia praw publicznych.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że jej nadanie nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 5. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustali opis i wzór odznaki, zasady i tryb jej nadawania i wręczania oraz sposób noszenia.

§ 6. Koszty odznaki oraz wydatki związane z jej nadawaniem będą pokrywane z budżetu Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

67

UCHWAŁA Nr 66 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 kwietnia 1975 r.

w sprawie określenia obowiązków inwestorów w zakresie ustalania zasobów złóż kopalin przed podjęciem działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złoża kopaliny lub jej przeróbką.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Ustalanie zasobów złóż kopalin stałych.

§ 1. Planowanie budowy lub rozbudowy, sporządzenie założeń techniczno-ekonomicznych i projektu technicznego zakładu eksploatacji złoża kopaliny stałej lub zakładu, którego produkcja oparta jest na zaopatrzeniu z określonego złoża kopaliny stałej, a także realizacja inwestycji mogą być przedsięwzięte po uprzednim rozpoznaniu złoża i jeżeli uchwała nie stanowi inaczej, po zatwierdzeniu dokumentacji zawierającej ustalenie geologicznych zasobów złoża kopaliny oraz po zatwierdzeniu zasobów przemysłowych (§ 8 ust. 1 pkt 1).

§ 2. 1. Przez geologiczne zasoby złoża kopaliny stałej rozumie się całkowitą ilość kopaliny w złożu.

2. Ustalając geologiczne zasoby złoża kopaliny stałej należy dokonać podziału zasobów na:

- 1) bilansowe, do których zalicza się zasoby spełniające warunki określone w kryteriach bilansowości zasobów,
- 2) pozabilansowe, do których zalicza się zasoby nie spełniające warunków określonych w kryteriach bi-

lansowości zasobów, lecz które mogą być ewentualnie wykorzystane w przyszłości przy uwzględnieniu postępu technicznego, zmiany warunków ekonomicznych lub potrzeb gospodarki narodowej.

3. Przez kryteria bilansowości zasobów geologicznych rozumie się zespół cech przyrodniczych, wskaźników technicznych i ekonomicznych ogólnie charakteryzujących warunki, jakie powinny spełniać zasoby, aby nadawały się do wykorzystania. Kryteria te powinny umożliwiać podział zasobów na bilansowe i pozabilansowe oraz skały płonne.

§ 3. Ustala się cztery kategorie dokładności rozpoznania geologicznych zasobów złóż kopalin stałych: C₂, C₁, B i A.

§ 4. Ustalenie zasobów geologicznych złoża kopaliny stałej w poszczególnych kategoriach obejmuje rozpoznanie złoża i określenie w dokumentacji geologicznej:

- 1) formy i budowy złoża,
- 2) granic złoża lub obszaru udokumentowanego,
- 3) rodzaju i jakości kopaliny,
- 4) ilości kopaliny z podziałem na zasoby bilansowe i pozabilansowe,
- 5) geologicznych i górniczych warunków wydobycia kopaliny,
- 6) występowania kopaliny towarzyszących.

§ 5. Warunkiem zaliczenia geologicznych zasobów złoża kopaliny stałej do:

- 1) kategorii C_2 — jest wstępne ustalenie danych wymienionych w § 4 na podstawie wyników badań uzyskanych z odosobnionych wyrobisk lub odsłoneń naturalnych,
- 2) kategorii C_1 — jest ustalenie danych wymienionych w § 4, przy czym zakres wykonanych badań powinien zapewnić rozpoznanie głównych elementów formy i budowy złoża, warunków geologiczno-górnicznych jego występowania w zakresie umożliwiającym wybór sposobu udostępnienia i eksploatacji złoża, metody wzbogacania przeróbki kopaliny oraz ocenę wielkości produkcji możliwej do uzyskania ze złoża,
- 3) kategorii B — jest ustalenie danych wymienionych w § 4, przy czym zakres wykonanych badań powinien zapewnić rozpoznanie złoża w stopniu umożliwiającym projektowanie prac udostępniających i eksploatacyjnych, procesów wzbogacania i przeróbki kopaliny, a także sporządzenie projektu technicznego zakładu górniczego oraz zakładu wzbogacania i przeróbki kopaliny,
- 4) kategorii A — jest ustalenie danych wymienionych w § 4, przy czym zakres wykonanych badań powinien zapewnić możliwość szczegółowego projektowania pól eksploatacyjnych i prowadzenie eksploatacji poszczególnych części złoża.

§ 6. Ustala się podział złóż kopaliny stałych na 3 grupy w zależności od ich budowy, a mianowicie:

- 1) grupę I — do której zalicza się złoża lub ich części o prostej budowie geologicznej i miąższości kopaliny w znacznym stopniu przekraczającym przyjęte granice bilansowości oraz o nieznacznej zmienności jakości kopaliny w złożu,
- 2) grupę II — do której zalicza się złoża lub ich części o zróżnicowanej budowie geologicznej, zmiennej miąższości kopaliny oraz o znacznej zmienności zawartości głównych składników użytecznych w złożu,
- 3) grupę III — do której zalicza się złoża lub ich części o bardzo zróżnicowanej i skomplikowanej budowie geologicznej i bardzo dużej zmienności miąższości i jakości kopaliny.

§ 7. 1. Zasady ustalania i tryb zatwierdzania geologicznych zasobów złóż kopaliny oraz warunki, jakie muszą być spełnione dla ustalenia odpowiedniej kategorii ich rozpoznania, określają szczegółowe przepisy.

2. Zakres i metodykę badań jakości kopaliny oraz ich przydatność dla określonej produkcji ustala właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii.

§ 8. 1. Z zatwierdzonych geologicznych zasobów bilansowych złoża kopaliny wydziela się i zatwierdza:

- 1) zasoby przemysłowe, przez które rozumie się część geologicznych zasobów bilansowych przewidywaną do eksploatacji oraz określoną na podstawie optymalnej z punktu widzenia technicznego i ekonomicznego koncepcji wykorzystania złoża kopaliny,

- 2) zasoby nieprzemysłowe, przez które rozumie się nie zaliczoną do zasobów przemysłowych część geologicznych zasobów bilansowych złoża, które mimo spełniania geologiczno-górnicznych i jakościowych parametrów kryteriów bilansowości nie są aktualnie przewidywane do wykorzystania ze względów technicznych i ekonomicznych, ale mogą nadawać się do eksploatacji w przyszłości.

2. Przemysłowe i nieprzemysłowe zasoby złoża wydziela się oddzielnie w każdej kategorii zasobów geologicznych.

§ 9. Różnica między zatwierdzonymi geologicznymi zasobami bilansowymi a zasobami wydobytymi ze złoża stanowi straty; straty dzielą się na:

- 1) straty zasobów przemysłowych, przez które rozumie się różnicę między zatwierdzonymi zasobami przemysłowymi a zasobami wydobytymi ze złoża; na straty te składają się zarówno straty powstające w wyniku zastosowania określonego systemu eksploatacji zasobów przemysłowych, jak i inne straty w tych zasobach, powstające z innych przyczyn w czasie eksploatacji złoża,
- 2) straty zasobów nieprzemysłowych, przez które rozumie się straty w zasobach nieprzemysłowych, powstające wskutek zniszczenia tych zasobów lub uniemożliwienia ich późniejszego wydobycia w wyniku eksploatacji zasobów przemysłowych.

§ 10. 1. Zdolność produkcyjną zakładu eksploatującego złoża kopaliny i okres jego żywotności określa się przy projektowaniu zakładu przez pomniejszenie zasobów przemysłowych o straty przewidywane przy przyjętym systemie eksploatacji złoża oraz przy przyjętych procesach przeróbki kopaliny.

2. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) określa w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego zasady ustalania i normatywy strat w zasobach.

§ 11. 1. Podziału zatwierdzonych geologicznych zasobów bilansowych na zasoby przemysłowe i nieprzemysłowe dokonuje się w projekcie zagospodarowania złoża, uwzględniającym kompleksowe wykorzystanie kopaliny głównej oraz kopaliny towarzyszących i odpadów, a także przedsięwzięcia zapewniające ochronę środowiska.

2. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, projekt zagospodarowania złoża kopaliny sporządza się w ramach założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji.

3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określają w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii i Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego zasady ustalania i tryb zatwierdzania zasobów przemysłowych.

4. Inwestor przekazuje do Centralnego Urzędu Geologii w terminie jednego miesiąca od daty wydania odpisu decyzji w sprawie zatwierdzenia zasobów przemysłowych kopaliny z podaniem ilości tych zasobów.

§ 12. 1. Podjęcie działalności inwestycyjnej, o której mowa w § 1, związanej z eksploatacją złoża kopaliny stałej zaliczonego do:

- 1) grupy I lub II może nastąpić po uprzednim zatwierdzeniu geologicznych bilansowych zasobów złoża oraz zasobów przemysłowych, z tym że:
  - a) zatwierdzenie zasobów geologicznych w kategorii C_2 może stanowić podstawę do prowadzenia wstępnych prac studialnych nad sposobem zagospodarowania

wania złoża i nad zagospodarowaniem przestrzennym rejonu występowania złoża oraz do sporządzania wieloletnich planów rozwoju wydobycia surowców mineralnych oraz projektowania geologicznych prac rozpoznawczych,

- b) zatwierdzenie zasobów geologicznych w kategorii C₁ może stanowić podstawę do prowadzenia prac studialnych nad sposobem zagospodarowania i wykorzystania złoża oraz do wyboru części złoża przeznaczonych do rozpoznania w kategorii B,
  - c) zatwierdzenie zasobów geologicznych w kategorii C₁ + B uprawnia do planowania i sporządzania założeń techniczno-ekonomicznych budowy (rozbudowy) zakładu, a zatwierdzenie zasobów przemysłowych w kategorii C₁ + B do zatwierdzenia założeń techniczno-ekonomicznych oraz do sporządzania projektu i budowy zakładu pod warunkiem, że ilość zatwierdzonych zasobów przemysłowych obliczona w sposób określony w § 10 ust. 1 zapewnia wydobycie kopaliny co najmniej przez okres amortyzacji projektowanej inwestycji,
- 2) do grupy III — może nastąpić po uprzednim zatwierdzeniu zasobów geologicznych i przemysłowych, z tym że:
- a) zatwierdzenie zasobów geologicznych w kategorii C₂ może stanowić podstawę do sporządzania wieloletnich planów rozwoju wydobycia surowców mineralnych, do prowadzenia prac studialnych nad zagospodarowaniem przestrzennym rejonu występowania złoża oraz nad sposobem zagospodarowania i wykorzystania złoża oraz do wyboru części złoża przeznaczonej do rozpoznania w kategorii C₁,
  - b) zatwierdzenie zasobów geologicznych w kategorii C₁ uprawnia do sporządzenia założeń techniczno-ekonomicznych budowy (rozbudowy) zakładu,
  - c) zatwierdzenie zasobów przemysłowych w kategorii C₁ uprawnia do sporządzenia projektu i budowy (rozbudowy) zakładu pod warunkiem, że ilość zatwierdzonych zasobów przemysłowych obliczona w sposób określony w § 10 ust. 1 zapewnia wydobycie kopaliny co najmniej przez okres amortyzacji projektowanej inwestycji.

2. Wyboru części złoża przeznaczonej do udokumentowania określonej ilości jego zasobów w kategorii B (ust. 1 pkt 1 lit. c) bądź wyboru części złoża przeznaczonej do udokumentowania zasobów w kategorii C₁ (ust. 1 pkt 2 lit. c) oraz określenia rozmiarów niezbędnych robót i badań dokonuje jednostka projektująca zakład w uzgodnieniu z inwestorem.

§ 13. Podjęcie działalności inwestycyjnej, o której mowa w § 1, związanej z budową lub rozbudową zakładów eksploatujących złoża:

- 1) kredy jeziornej, surowców krzemionkowych, farb ziemnych i bentonitu, jeżeli wartość nakładów inwestycyjnych nie przekracza 20 mln zł,
- 2) kruszywa naturalnego, piasków kwarcowych, surowców do produkcji kruszyw łamanych, surowców ilastych ceramiki budowlanej i surowców do produkcji kruszyw lekkich oraz kwarcytów ogniotrwałych, jeżeli wartość nakładów inwestycyjnych nie przekracza 150 mln zł,

może nastąpić po uprzednim zatwierdzeniu zasobów złoża, z tym że zatwierdzenie bilansowych zasobów geologicznych w kategorii C₁, przy ustaleniu jakości kopaliny w kategorii B, uprawnia do sporządzania założeń techniczno-

ekonomicznych i projektu budowy zakładu, a zatwierdzenie zasobów przemysłowych uprawnia do zatwierdzenia projektu budowy (rozbudowy) zakładu oraz budowy (rozbudowy) zakładu pod warunkiem, że ilość zasobów przemysłowych w kategorii C₁ zapewnia wydobycie kopaliny przez okres amortyzacji projektowanej inwestycji.

§ 14. 1. Podjęcie działalności inwestycyjnej związanej z rozwojem produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych może nastąpić po zatwierdzeniu karty rejestracyjnej złoża kopaliny, jeżeli wartość rocznej produkcji zakładu nie przekracza 2 mln złotych.

2. Kartę rejestracyjną złoża kopaliny zatwierdza organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zespołów produkcji materiałów budowlanych organizowanych w drodze umowy osób mających zamiar produkować materiały budowlane z surowców miejscowych przede wszystkim na własne potrzeby.

4. Prezes Centralnego Urzędu Geologii ustala zasady i sposób sporządzania oraz tryb zatwierdzania karty rejestracyjnej złoża kopaliny.

§ 15. 1. Założenia techniczno-ekonomiczne i projekt budowy kopalni (zakładu) powinny uwzględniać nakłady inwestycyjne konieczne dla kompleksowego wykorzystania surowców występujących w złożu, kopalni towarzyszących oraz odpadów powstających przy eksploatacji złoża.

2. Ustalenie zasobów kopaliny towarzyszącej w złożu kopaliny głównej upoważnia w zależności od stopnia dokładności ich rozpoznania do podjęcia czynności, określonych w § 12 ust. 1 pkt 2.

Rozdział 2

Ustalanie zasobów złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.

§ 16. 1. Planowanie wydobycia ropy naftowej lub gazu ziemnego oraz budowa lub rozbudowa, sporządzenie założeń techniczno-ekonomicznych i projektu zakładu eksploatacji złoża ropy naftowej lub gazu ziemnego może być przedsięwzięte po uprzednim rozpoznaniu złoża i po zatwierdzeniu dokumentacji zawierającej ustalenie geologicznych i wydobywalnych zasobów złoża.

2. Przez zasoby:

- a) geologiczne — rozumie się całkowitą ilość węglowodorów zawartą w złożu,
- b) wydobywalne — rozumie się część zasobów geologicznych możliwą do wydobycia ze złoża w procesie jego eksploatacji.

§ 17. Zasoby złóż ropy naftowej i gazu ziemnego dzielą się na zasoby rozpoznane oraz na zasoby perspektywiczne i prognostyczne.

§ 18. 1. Ustala się trzy kategorie dokładności rozpoznania zasobów złóż ropy naftowej i gazu ziemnego: C, B i A.

2. Ustalenie rozpoznanych zasobów złoża w poszczególnych kategoriach obejmuje rozpoznanie złoża i określenie w dokumentacji geologicznej:

- 1) formy i budowy złoża,
- 2) granic złoża lub obszaru udokumentowanego,
- 3) rodzaju i jakości kopaliny,
- 4) ilości kopaliny z uwzględnieniem zasobów geologicznych i wydobywalnych,

- 5) geologicznych i górniczych warunków wydobycia kopaliny,
- 6) występowania kopaliny towarzyszących.

§ 19. Warunkiem zaliczenia zasobów złoża ropy naftowej lub gazu ziemnego do:

- 1) kategorii C — jest wstępne ustalenie danych wymienionych w § 18 ust. 2 w stopniu umożliwiającym zaprojektowanie prac niezbędnych do dalszego rozpoznania złoża lub jego zagospodarowania,
- 2) kategorii B — jest ustalenie danych wymienionych w § 18 ust. 2 w stopniu wystarczającym do zaprojektowania zagospodarowania złoża,
- 3) kategorii A — jest ustalenie danych wymienionych w § 18 ust. 2 w stopniu umożliwiającym prawidłową eksploatację złoża.

§ 20. Perspektywiczne zasoby złóż ropy naftowej i gazu ziemnego są to określone na podstawie danych geologicznych i geofizycznych wielkości liczbowe, wyrażające możliwą zasobność nagromadzeń spodziewanych w słabiej zbadanych częściach struktur roponośnych lub gazonośnych, a także w nowych strukturach położonych w strefach ropogazonośnych w utworach o korzystnych własnościach zbiornikowych stwierdzonych wierceniami lub przyjętych na podstawie analogii.

§ 21. Progностyczne zasoby złóż ropy naftowej i gazu ziemnego są to określone na podstawie danych geologicznych i geofizycznych wielkości liczbowe, wyrażające łączną ilościową progностyczną ocenę możliwości odkrycia tych kopaliny w nagromadzeniach spodziewanych w utworach budujących poszczególne regiony geologiczne.

§ 22. 1. Zasady ustalania i tryb zatwierdzania rozpoznanych zasobów złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz warunki, jakie muszą być spełnione dla ustalenia odpowiedniego stopnia ich rozpoznania, a także sposobów określania zasobów progностycznych i perspektywicznych ustalają szczegółowe przepisy.

2. Minister Górnictwa i Energetyki ustala współczynnik, jaki powinien być stosowany przy wydzielaniu z geologicznych zasobów złoża zasobów wydobywalnych.

§ 23. 1. Podjęcie działalności, o której mowa w § 16 ust. 1, może nastąpić po uprzednim zatwierdzeniu geologicznych i wydobywalnych zasobów złoża, z tym że zatwierdzenie zasobów w:

- 1) kategorii C — stanowi podstawę do sporządzania:
  - a) rocznych i pięcioletnich planów wydobycia ropy naftowej lub gazu ziemnego w rozmiarach wynikających z realizowanej bądź projektowanej próbnej eksploatacji złoża lub z eksploatacji podjętej przy rozpoznaniu zasobów złoża w kategorii C, stosownie do przepisów ust. 2,
  - b) projektu i realizacji inwestycji związanych z próbą eksploatacją złoża z istniejących otworów, odwierconych w czasie prac poszukiwawczych i rozpoznawczych,
- 2) kategoriach C, B i A — jeżeli ilość zasobów zatwierdzonych w kategoriach B i A wynosi łącznie nie mniej niż 30% sumy zasobów zatwierdzonych w kategoriach C, B i A — stanowi podstawę do sporządzania:
  - a) rocznych i pięcioletnich planów wydobycia ropy naftowej lub gazu ziemnego,
  - b) projektu i budowy zakładu przeznaczonego do eksploatacji złoża oraz projektów i realizacji inwestycji związanych z zagospodarowaniem tego złoża.

2. Podjęcie działalności inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b), może nastąpić również po zatwierdzeniu zasobów złoża ropy naftowej lub gazu ziemnego w kategorii C, jeżeli ustalenie zasobów w wyższej kategorii byłoby niecelowe ze względów ekonomicznych lub geologicznych wobec małej ilości zasobów kopaliny w złożu; w tym wypadku decyzję podejmuje właściwy minister, z uwzględnieniem opinii Prezesa Centralnego Urzędu Geologii.

§ 24. Pozytywne zaopiniowanie przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii zasobów:

- 1) perspektywicznych — upoważnia do ustalania kierunków i planowania rozmiaru prac geologicznych, których wykonanie umożliwi ustalenie zasobów złóż ropy naftowej lub gazu ziemnego w kategorii C, do planowania przyrostu zasobów tych kopaliny w kategorii C oraz do opracowania prognoz w zakresie rozwoju gospodarczego poszczególnych regionów kraju,
- 2) progностycznych — upoważnia do ustalania kierunków i planowania rozmiaru prac geologicznych, których wykonanie umożliwi określenie perspektywicznych zasobów ropy naftowej lub gazu ziemnego oraz do opracowywania prognoz w zakresie rozwoju gospodarczego kraju.

§ 25. Wydobycie ropy naftowej można planować w planach rocznych i pięcioletnich:

- 1) ze złóż zagospodarowanych, opierając się na zdolnościach wydobywczych istniejących otworów,
- 2) ze złóż o zasobach w kategorii C i B, na których prowadzone są wiercenia eksploatacyjne,
- 3) na nowych złożach z otworów poszukiwawczych, z których uzyskano przyływy ropy naftowej i gazu ziemnego uzasadniające wydobycie tych surowców w ramach próbnej eksploatacji przed podjęciem pełnego zagospodarowania inwestycyjnego złoża.

§ 26. Przy planowaniu wydobycia gazu ziemnego należy uwzględnić okres czasu niezbędny na:

- 1) rozpoznanie i udokumentowanie zasobów złoża,
- 2) zagospodarowanie złoża,
- 3) przygotowanie inwestycji dotyczącej przesyłania oraz odbioru gazu przez użytkowników.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego), po zasięgnięciu opinii Prezesa Centralnego Urzędu Geologii, zezwolić na projektowanie i realizację inwestycji, w szczególności nowych kopalń podziemnych, w razie gdy stopień rozpoznania zasobów złoża kopaliny nie został określony przy pomocy robót wiertniczych z dokładnością wymaganą w niniejszej uchwale.

§ 28. Dokumentacje geologiczne, których sporządzenie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, sporządza się według przepisów dotychczasowych pod warunkiem, że zostaną one przedstawione do zatwierdzenia najpóźniej w terminie do dnia 31 grudnia 1975 r.

§ 29. Przedsiębiorstwa prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały eksploatację złoża kopaliny, któ-

rej wydobywanie podlega prawu górnictwu, obowiązane są ustalić zasoby przemysłowe złoża kopaliny i przedstawić je do zatwierdzenia w terminach ustalonych przez właściwych ministrów w porozumieniu z Centralnym Urzędem Geologii.

§ 30. Zasoby geologiczne i przemysłowe w czynnych zakładach ustalone stosownie do przepisów niniejszej uchwały podlegają aktualizacji co pięć lat.

§ 31. Jednostki organizacyjne, z wyjątkiem wymienionych w § 14 ust. 3, prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały eksploatację surowców miejscowych stosownie do przepisu § 6 uchwały nr 98 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie rozwoju produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 28, poz. 153 i z 1974 r. Nr 40, poz. 233), obowiązane są sporządzić kartę rejestracyjną złoża kopaliny i przedstawić ją do zatwierdzenia w terminie do dnia 30 czerwca 1976 r.

§ 32. Przepisów uchwały nie stosuje się do działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złóż torfu nie uznanego za leczniczy, zwałów po robotach górniczych i surowców odpadowych powstałych w czasie eksploatacji złóż lub w procesie przeróbki kopaliny, jak również do

działalności związanej z rozpoznawaniem złóż kopaliny stałych.

§ 33. Zadania ministrów wymienione w § 7 ust. 2, § 10 ust. 2, § 27 i 29 uchwały wykonują w stosunku do jednostek spółdzielczych zarządy właściwych centralnych związków spółdzielni.

§ 34. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 91 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie ustalania zasobów złóż kopaliny dla podjęcia działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złóż kopaliny lub jej przeróbką (Monitor Polski z 1962 r. Nr 28, poz. 116 i z 1969 r. Nr 51, poz. 392),
- 2) § 6 uchwały nr 98 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie rozwoju produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 28, poz. 153 i z 1974 r. Nr 40, poz. 233).

2. Przepisy wydane na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1 pkt 1 zachowują moc do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej uchwały, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

§ 35. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

68

UCHWAŁA Nr 68 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 kwietnia 1975 r.

w sprawie zasad i trybu zaszeregowania i awansowania pracowników przedsiębiorstw i zjednoczeń.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych i zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych), z wyjątkiem pracowników Przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” oraz Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

2. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników podlegających zaszeregowaniu według:

- 1) szczegółowych taryfikatorów kwalifikacyjnych zawodów — specjalności i robót, określających wymagane wiadomości i umiejętności, zakres wykonywanej pracy lub przykłady wykonywanych robót;
- 2) taryfikatorów kwalifikacyjnych stanowisk, określających wymagane wykształcenie i staż pracy.

Rozdział 2

Zasady i tryb zaszeregowania pracowników, do których stosuje się szczegółowe taryfikatory kwalifikacyjne zawodów — specjalności i robót.

§ 2. Pracownikowi przyznaje się kategorię osobistego zaszeregowania przewidzianą taryfikatorem kwalifikacyj-

nym dla prac, które ma wykonywać, pod warunkiem posiadania kwalifikacji określonych taryfikatorem.

§ 3. 1. Z zastrzeżeniem § 10 ust. 1 pracownikowi przyznaje się kategorię osobistego zaszeregowania po złożeniu przez niego z wynikiem pozytywnym egzaminu kwalifikacyjnego, sprawdzającego wiadomości teoretyczne i umiejętności praktyczne wymagane taryfikatorem kwalifikacyjnym do wykonywania prac odpowiadających temu zaszeregowaniu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracowników zaszeregowanych przed wejściem w życie uchwały.

§ 4. 1. Pracownik podejmujący zatrudnienie po raz pierwszy powinien być do czasu zdania egzaminu kwalifikacyjnego zaszeregowany najwyżej do 3 kategorii osobistego zaszeregowania i powinien wykonywać prace odpowiadające przyznanej kategorii.

2. Pracownik przechodzący do pracy z innego zakładu pracy powinien być do czasu zdania egzaminu kwalifikacyjnego zaszeregowany o jedną kategorię niżej od kategorii określonej w zaświadczeniu z poprzedniego miejsca pracy oraz wykonywać prace odpowiadające przyznanej kategorii.

3. Przeprowadzenie egzaminu kwalifikacyjnego i przyznanie odpowiedniej kategorii osobistego zaszeregowania (ust. 1 i 2) następuje w ciągu dwóch tygodni od dnia przyjęcia pracownika do pracy.

4. Przepisy ust. 1 do 3 nie dotyczą pracowników, o których mowa w § 10 ust. 1.